

endnu en Gang, at selv om vi ikke faa flere Penge, saa faa vi $\frac{1}{2}$ Mill. mere i det efterfølgende Aar til dette Formaal, end det ærede Medlem fra Løvel som Minister foreslog, at der maatte anvendes.

Christiansen: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg har Lyst til at gøre, inden denne Sag slutter, som jeg haaber bliver enstemmig vedtagen her i Tinget. Jeg kan jo ikke beklage mig over, at de oppe i Landstinget have søgt i de sidste Aar at ville spare den Million, som vi nu faa ekstraordinært i Aar, thi det var jo anbefalet ogsaa af den Gruppe, hvortil jeg hører, og for hvilken jeg var Ordfører her ved anden Behandling. Men jeg maa dog sige, at jeg beklager, at Landstinget allerede i det førstkommande Aar vil begynde Afdraget. Jeg havde selvfølgelig været mere glad ved, om de havde indskrænket disse Afdrag til de sidste 3 Aar af Perioden, netop paa Grund af, at der i det kommande Finansaar 1911—12 vil være særlig mange Ansøgere, eftersom vi paa Grund af manglende Penge i det Finansaar, vi nu befinde os i, have maattet udskyde indtil Halvdelen af Ansøgerne; det er altsaa derved givet, at det vil blive meget vanskeligt at tilfredsstille de Krav, der rejses for det følgende Finansaar, og det forekommer mig, at der havde været Grund til — og jeg vilde have ønsket, at det var sket, men det kan jo være, at den højtærede Landbrugsminister ikke har kunnet redde Situationen —, at Afdraget først var sket i de sidste 3 Aar af Perioden. Der er nu ikke noget ved den Ting at gøre, det kan ikke nytte, at vi nu tale om det her, men jeg vil henlede Opmærksomheden derpaa.

Dernæst glædede det mig, at der oppe i Landstinget har hævet sig Røster ud fra ganske samme Betragtning, som jeg tillod mig at gøre gældende her, jeg tror ved 1ste Behandling, og det forekommer mig ogsaa, at der fra Ordføreren kom nogle Ytringer i samme Retning ved 2den Behandling, nemlig det, at der, det forekommer mig med god Grund, ankes noget over den Fordeling, der finder Sted i Amterne. Jeg henstillede den Gang til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke fremtidig maatte tages noget mere Hensyn til de enkelte Amters Krav, saaledes at det ikke deltes ganske proportionalt, efter som der er mange Ansøgere, og jeg ser, at man oppe i Landstinget har gjort det samme gældende fra mange Sider, ogsaa fra Venstremænds Side. Jeg

vil derfor gentage min Henstilling til Landbrugsministeren, om han ikke maatte finde sig foranlediget til paa Grund af de Røster, som have rejst sig baade i dette og i det andet Ting, at foretage Fordelingen af denne ene Million noget anderledes, end det er sket med Hovedbevillingen, og om han ligeledes i kommende Aar vilde tage Hensyn hertil og fordele disse Penge paa en noget anden Maade, idet det forekommer mig, som jeg den Gang sagde, ganske urigtigt, at enkelte Amter kun faa saa lidt, medens andre faa en overordentlig stor Del, op imod Halvdelen af den bevilgede Sum.

Birck: Det meget ærede Medlem fra Frederikssund har ifølge det stenografiske Referat i sit Svar til mig bestridt, at der nogen Sinde overfor ham er udtalt eller givet ham Grund til at formode, at der fra de Herrer Forespørgeres Side ønskedes Oplysning om noget som helst specielt Sparekassen vedrørende. Det var ikke ganske Svaret paa det, jeg spurgte om. Men jeg skal i alt Fald slutte denne Debat for mit Vedkommende med at sige, at det ærede Medlem af en ham meget nærstaaende Person i sin Ministertid er bleven gjort opmærksom paa, at den egentlige Aarsag til Forespørgselen var Forholdet i Bondestandens Sparekasse.

Ordføreren (Anders Nielsen): Jeg skal overfor den højtærede Landbrugsministers Bemærkninger om den foreliggende Sag fremsætte nogle enkelte Udtalelser. Den højtærede Landbrugsminister opholdt sig ved min Stilling i Fjor. Om min Stilling i Fjor fortæller Rigsdagstidenden tydeligt nok, og det skal jeg ikke diskutere med den højtærede Landbrugsminister i Dag. Hans smukke Form, at han og hans Venner maatte billedlig talt trække mig frem ved Ørene, skal jeg skænke ham; den klæder ham. Jeg genkender ved Brugen af denne Ytring det ærede Medlem fra Sorø Kredsen, ganske som han stod derhenne i Fjor og ikke kunde være taalmodig i Henseende til Kommissionens Nedsættelse, den, han selv har forsømt at nedsætte.

Betegnende for Landbrugsministerens Maade at argumentere paa er endvidere Ytringen, der vedrører selve Realiteten her. Jeg har udtalt, at det, at vi gøre Indstilling om, at Landstingsforslaget skal vedtages uforandret, er ikke Udtryk for Tilfredshed dermed. Saaledes udtalte jeg mig, men den højtærede Landbrugsmini-